

Sygn. akt VI Ga 156/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Walus – Rząsa (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) G. O., J., i S- (...) Spółka Jawna w R.

przeciwko: M. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie

V Wydziału Gospodarczego z dnia 3 lutego 2015 r., sygn. akt V GC 90/13

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz powoda (...) G. O., J., i S- (...) Spółka Jawna w R. kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 156/15

UZASADNIENIE

Powód (...) G. O., J. w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. P. kwoty 40.014,94 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot składających się na tę sumę od dat wskazanych w pozwie oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazywał, że pozwany w okresie od dnia 10 listopada 2009 r. do dnia 30 marca 2011 r. pełnił funkcję prezesa zarządu w Zakładzie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., która to spółka w tym czasie zaciągała względem strony powodowej zobowiązania pieniężne z tytułu najmu lokalu położonego w R.. W wyniku nieregulowania powyższych zobowiązań zostały wydane przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie prawomocne orzeczenia nakazujące dokonać stosownych wpłat na rzecz powodowej spółki, jednakże wszczęte na ich podstawie egzekucje okazały się całkowicie bezskuteczne, a postępowania egzekucyjne zostały umorzone. Pozwany był ponadto, pismem z dnia 29 maja 2012 r., wzywany do dobrowolnej zapłaty należności. Podstawę odpowiedzialności strony pozwanej powód wywodzi z art. 299 § 1 kodeksu spółek handlowych powstałą na skutek bezskuteczności egzekucji prowadzonej przeciwko spółce, której prezesem zarządu był M. P..

Dnia 25 września 2012 r. na skutek wniesionego pozwu, Sąd Rejonowy w Jaśle wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazywał, że odpowiedzialność członka zarządu za zobowiązania spółki dotyczy wyłącznie zobowiązań powstałych w okresie pełnienia tej funkcji, a jako że dochodzone w niniejszej sprawie roszczenia wynikają z umowy najmu decydujące znaczenie ma data jej zawarcia. Pozwany twierdził, iż umowa ta, nie była podpisana w okresie pełnienia przez niego funkcji prezesa zarządu, a co więcej nie wiedział nawet o jej istnieniu. Podnosił nadto, że powód wbrew ciężącemu na nim obowiązkowi nie udowodnił, że dochodzone przedmiotowym pozwem roszczenia powstały w wyżej wskazanym okresie. W dalszej kolejności wskazywał, iż pełniona przez niego funkcja miała jedynie charakter fikcyjny, a w rzeczywistości moc decyzyjną w spółce posiadała inna osoba, pozwany zaś nie miał wiedzy na temat kondycji finansowej spółki oraz tego, czy istnieją podstawy do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że powoda (...) G. O., J. w R. oraz reprezentowaną przez pozwanego M. P. spółkę działającą pod firmą Z. w T. łączyła umowa najmu lokalu położonego w R. przy ulicy (...).

W związku z zawartą umową najmu powstały względem powodowej spółki zobowiązania szczegółowo wskazane w pozwie .

Wszystkie wskazane w pozwie należności zostały stwierdzone prawomocnymi orzeczeniami Sądu Rejonowego w Rzeszowie, którym została nadana klauzula wykonalności. Prowadzona na podstawie powyższych tytułów wykonawczych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie egzekucja przeciwko Zakładowi (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. okazała się całkowicie bezskuteczna, w wyniku czego doszło do umorzenia prowadzonych postępowań egzekucyjnych.

Pozwany M. P. w okresie od listopada 2009 r. do marca 2011 r. pełnił w Z. w T. funkcję prezesa zarządu. Strona pozwana otrzymała propozycję pełnienia tej funkcji od L. M. (1), z którym łączyły ją relacje natury osobistej i wyraziła na nią zgodę. Jako prezes zarządu M. P. przekazywał pracownikom polecenia L. M., podpisywał dokumenty, podlegał również ubezpieczeniu. Pomagał także w wykonywaniu koniecznych prac fizycznych. Ponadto był udziałowcem spółki posiadając 45 udziałów o łącznej wartości 24.750 zł.

Spółka reprezentowana przez pozwanego na koniec 2009 r. i 2010 r. była wypłacalna w rozumieniu art. 11 ust. 2 prawa upadłościowego i naprawczego (dalej: p.u.i.n.) i posiadała tzw. „wypłacalność bilansową”. W roku 2009 kapitał własny wynosił 92.923,94 zł i taka też była nadwyżka majątku nad długami. W roku 2010 kapitał własny uległ zmniejszeniu, ale w dalszym ciągu był dodatni i wynosił 52.155,26 zł.

Pismem z dnia 29 maja 2012 r. pozwany został wezwany do dobrowolnej zapłaty należności w wysokości 40.014,94 zł, jednak okazało się ono bezskuteczne .

Sąd Rejonowy dokonał ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie na podstawie dowodów z dokumentów, które uznał za wiarygodne. W szczególności, że prawomocne orzeczenia Sądu Rejonowego w Rzeszowie i postanowienia Komornika Sądowego oraz odpis z Krajowego Rejestru Sądowego stanowią dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 244 § 1 kpc. Zostały one sporządzone w sposób nie budzący zastrzeżeń co do ich prawdziwości, a nadto żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

W ocenie Sądu Rejonowego także zeznania strony pozwanej, które w swojej treści są spójne, logiczne i wewnętrznie niesprzeczne, uznać należy za wiarygodne. Na podkreślenie zasługiwało, że pozwany nie przeczył temu, iż pełnił rolę prezesa zarządu spółki, wskazując jednak na fikcyjny charakter swojej funkcji. Ponadto w sposób dość szczegółowy przedstawił zasady zarządzania i funkcjonowanie spółki oraz wskazał na wykonywane przez siebie czynności.

Jako przekonujące ocenione zostały przez Sąd Rejonowy opinie wydane przez biegłego sądowego J. L.. Były zdaniem Sądu Rejonowego rzetelne, stanowcze i w pełni wyczerpujące, a nadto sporządziła je osoba posiadająca stosowne kwalifikacje. Żadnej ze stron nie udało się skutecznie zakwestionować wniosków, do jakich doszedł biegły w treści rzeczonych ekspertyz (tak powód jak i strona pozwana nie domagali się dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego). Biegły J. L. w opinii uzupełniającej, a także na rozprawie w dniu 20 stycznia 2015 r. w sposób szczegółowy, jasny i przekonujący odniósł się do zastrzeżeń kierowanych przez pozwanego.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy uznał powództwo za zasadne.

Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 299 § 1 ksh zgodnie z którym - jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Paragraf 2 powyższego przepisu reguluje możliwość ekskulpowania się przez członka zarządu od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Mając na uwadze powyższy przepis, Sąd Rejonowy wskazał, że warunkiem poniesienia odpowiedzialności przez członków zarządu jest bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce.

W dalszej części uzasadnienia Sąd Rejonowy przytoczył szczegółowo orzecznictwo i komentarze w zakresie wykładni pojęcia „bezskuteczność egzekucji”.

W niniejszej sprawie jak wskazał Sąd Rejonowy, egzekucja prowadzona przeciwko spółce reprezentowanej przez pozwanego okazała się całkowicie bezskuteczna, w wyniku czego postępowania egzekucyjne zostały umorzone. W swoich postanowieniach komornik wskazywał, że pod wskazanym adresem spółka nie prowadzi już działalności, a nadto nie pozostawiła żadnego majątku podlegającego egzekucji, natomiast obecny adres siedziby nie jest znany. Wskazał dodatkowo, że w tym stanie faktycznym egzekucja odnosiła się do całego majątku spółki.

Ustosunkowując się do charakteru roli pełnionej przez pozwanego w spółce, Sąd Rejonowy uznał, iż w toku niniejszego postępowania wykazano, że M. P. sprawował funkcję prezesa zarządu w okresie powstania zobowiązań. Strona pozwana przyznała na rozprawie, że przyjęła propozycję objęcia stanowiska prezesa zarządu, przy czym nieistotne są okoliczności, w jakich została ona złożona. Ponadto M. P. przekazywał polecenia pracownikom, wykonywał różne prace, był ubezpieczony, a co najistotniejsze podpisywał dokumenty spółki jako prezes zarządu. Podnoszone przez pozwanego okoliczności, iż nie zdawał sobie sprawy z odpowiedzialności wynikającej z tytułu pełnionej funkcji, jak również brak świadomości jakiej treści dokumenty podpisuje same w sobie nie mogą deprecjonować jego roli w spółce. W swoich działaniach wykazał się brakiem należytej staranności w uzyskaniu wiedzy na temat kondycji finansowej spółki, dla którego to zachowania nie można znaleźć usprawiedliwienia.

Sąd Rejonowy wskazał, iż pozwany, jako członek zarządu mógł uwolnić się od odpowiedzialności, przede wszystkim w przypadku, gdyby wykazał, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe. W oparciu o opinię biegłego Sąd Rejonowy ustalał, czy zachodziły przesłanki do jego zgłoszenia.

W toku niniejszego postępowania biegły sądowy w swojej opinii ponad wszelką wątpliwość wykazał, że przesłanka niewypłacalności nie zachodzi, gdyż w okresie sprawowania przez pozwanego funkcji prezesa zarządu spółka była wypłacalna w rozumieniu art. 11 ust. 2 p.u.i.n. i posiadała tzw. „wypłacalność bilansową”. W roku 2009 kapitał własny wynosił 92.923,94 zł i taka też była nadwyżka majątku nad długami. W roku 2010 kapitał własny uległ zmniejszeniu, ale w dalszym ciągu był dodatni i wynosił 52.155,26 zł.

Sąd Rejonowy uznał natomiast, iż doszło do zrealizowania podstawy niewypłacalności określonej w § 1 wskazywanego wyżej przepisu, zgodnie z którym dłużnika uważa się za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych

zobowiązań pieniężnych. Dla określenia, czy dłużnik jest niewypłacalny, nieistotne jest, czy nie wykonuje wszystkich zobowiązań pieniężnych czy też tylko niektórych z nich. Nieistotny też jest rozmiar niewykonanych przez dłużnika zobowiązań. Nawet niewykonanie zobowiązań o niewielkiej wartości oznacza jego niewypłacalność w rozumieniu art. 11. Jak stwierdził Sąd Rejonowy potwierdzeniem niewykonania wymagalnych zobowiązań pieniężnych przez spółkę (...) są zalegające w aktach sprawy prawomocne nakazy zapłaty i wyrok Sądu Rejonowego w Rzeszowie. Przedmiotowe zobowiązania stały się wymagalne w okresie, gdy prezesem zarządu był pozwany, co wówczas, przy niewykonaniu tych zobowiązań zrodziło konieczność wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, natomiast nieistotna jest data ich powstania, gdyż strona pozwana pełniąc rolę prezesa była odpowiedzialna za wszystkie istniejące zobowiązania spółki.

W związku z powyższym Sąd Rejonowy uznał, iż we właściwym czasie nie zgłoszono wniosku o ogłoszenie upadłości, a nadto pozwany nie wykazał, aby niedopełnienie tego obowiązku nastąpiło bez jego winy, nie mogło więc dojść do zwolnienia go z odpowiedzialności wobec wierzyciela spółki. Strona pozwana chcąc udowodnić brak winy w zgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości winna wykazać swój niezawiniony brak kontaktu z finansami i księgowością spółki, przykładowo wskazując na dłuższą nieobecność obejmującą czas, w którym odpowiedni wniosek miał być złożony albo przez wewnętrzny podział zadań poszczególnych członków zarządu. Jednakże fakt świadomego braku zainteresowania oraz niedołożenia choćby minimalnych starań dla uzyskania wiadomości w zakresie sytuacji ekonomicznej spółki nie może być interpretowane jako brak winy.

Sąd Rejonowy stwierdził również, że nie zachodzi także ostatnia z przesłanek uwalniających członka zarządu od odpowiedzialności, a mianowicie sytuacja, gdzie pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody, która w tej sprawie jest ewidentna.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd Rejonowy uznał, że M. P., pełniący funkcję prezesa zarządu w Z. w T. ponosi odpowiedzialność za zobowiązania tej spółki w stosunku do powoda, wobec czego na podstawie art. 299 § 1 ksh i art. 481 kpc orzekł jak w pkt I sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania znalazło oparcie w art. 98 § 1 kpc i 99 kpc.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany.

Zaskarżając wyrok w całości zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to:

a) art. 217 kpc w związku z art. 227 kpc przez:

- oddalenie wniosków dowodowych pozwanego dotyczących przesłuchania świadków M. B., Z. R., B. S., M. J. i Z. H. powołanych na okoliczność, że pozwany w okresie od listopada 2009 r. do marca 2011r. nie pełnił faktycznie funkcji prezesa zarządu spółki (...), a objęcie przez niego funkcji prezesa było fikcyjne (pozorne), pozwany nie miał możliwości kierowania sprawami spółki oraz wglądu w jej finanse – co pozbawiło pozwanego możliwości wykazania, że nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki objęte przedmiotem postępowania, jak również, że nie miał możliwości zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego,

- oddalenie wniosku dowodowego pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa na okoliczność zbadania autentyczności podpisu pozwanego na sprzecznie od nakazu zapłaty z dnia 5 listopada 2010r., sygn. akt V GNc 2345/10,

- oddalenie wniosku dowodowego pozwanego o zwrócenie się przez Sąd do A. D., osoby która prowadziła rachunkowość spółki (...), o udzielenie informacji czy posiada dokumentację rachunkową spółki pomimo, że wniosek ten zmierzał do wykazania faktów istotnych w sprawie,

b) art. 233 § 1 kpc w związku z art. 227 kpc przez niewszechstronną , lecz dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co przejawiało się w:

- całkowitym pominięciu dowodów z zeznań pozwanego złożonych na rozprawie w dniu 20 stycznia 2015r. , jak również dokumentów dopuszczonych z akt sprawy toczącej się przed Naczelnikiem Urzędu Skarbowego w J.,

- pominięcie i nieuwzględnienie twierdzeń pozwanego w zakresie wskazującym na to, że jego podpisy m.in. na dokumencie sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 5 listopada 2010r. oraz w protokole zgromadzenia wspólników z dnia 30 czerwca 2011r., zostały sfalszowane,

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na treść orzeczenia, przejawiający się w błędnym ustaleniu, że pozwany w okresie do 10 listopada 2009 r. do 30 marca 2011r. pełnił funkcję prezesa zarządu spółki (...) pomimo, że z materiału dowodowego wynika , że czynność powołania pozwanego na prezesa zarządu spółki (...) miała wyłącznie charakter fikcyjny (pozorny),

3) obrazę przepisów prawa materialnego a to:

a) art. 299 § 2 ksh przez jego niewłaściwe zastosowanie , co przejawiało się w uznaniu , że pozwany nie wykazał, iż w sprawie zachodzą przesłanki zwalniające go od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, pomimo tego , że :

- w spornym okresie brak było podstaw do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcia postępowania układowego – co pozwany po części wykazał i co wynika z wydanej w sprawie opinii biegłego,

- ewentualne niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub wszczęcie postępowania układowego nie nastąpiło z winy pozwanego, albowiem pozwany nie pełnił faktycznie funkcji prezesa zarządu spółki (...) i nie miał faktycznie wglądu w finanse spółki i jej zobowiązania,

b) art. 83 § 1 kc przez jego niezastosowanie i przyjęcie , że pozwany w okresie od listopada 2009 r. do marca 2011r. sprawował funkcję prezesa zarządu spółki (...), podczas gdy z zeznań pozwanego wynika , że czynność powołania pozwanego na funkcję prezesa zarządu tej spółki miała od początku charakter pozorny.

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o :

1) zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania za pierwszą i drugą instancję, ewentualnie o :

2) uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Niezależnie od powyższego pozwany wniósł o:

a) przesłuchanie świadków M. B., Z. R., B. S., M. J. i Z. H. – na okoliczność wykazania, że pozwany w okresie od listopada 2009 r. do marca 2011r. nie pełnił funkcji prezesa zarządu spółki (...), że czynność jego powołania na w/w funkcję była pozorna (fikcyjna) oraz, że pozwany nie miał wglądu w sprawy spółki , w tym sprawy finansowe,

b) dowodu z opinii biegłego grafologa na okoliczność zbadania autentyczności podpisu pozwanego na sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 5 listopada 2010r. sygn. akt V GNC 2345/10 - na okoliczność wykazania, że pozwany w okresie od listopada 2009 r. do marca 2011r., nie pełnił funkcji prezesa zarządu spółki (...), że pozwany nie miał wglądu w sprawy spółki , w tym sprawy finansowe, jak również nie miał możliwości regulowania zobowiązań spółki,

c) zwrócenie się przez Sąd A. D. osoby, która prowadziła rachunkowość spółki (...) o udzielenie informacji, czy posiada dokumentację rozrachunkową spółki (...) za okres od listopada 2009 r. do marca 2011r. i aby biegły w swojej opinii uwzględnił tą dokumentację.

Uzasadniając powyższe wnioski dowodowe pozwany wskazał, iż wnioski te składał przed sądem I instancji, a Sąd ten bezzasadnie jego zdaniem wnioski te oddalił.

Strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy uznając za zasadny wniosek dowody pozwanego zawarty w apelacji zwrócił się do A. D., która prowadziła rachunkowość spółki (...) o udzielenie informacji, czy posiada dokumentację rachunkową Spółki za okres od listopada 2009 r. do marca 2011r. w celu uwzględnienia jej przez biegłego sporządzającego opinię w niniejszej sprawie.

Pismem z dnia 30 lipca 2015r. A. D. udzieliła informacji, że nie posiada dokumentacji Spółki (...) za okres od listopada 2009 r. do marca 2011r., która to po rozwiązaniu umowy z prowadzonym przez nią biurem rachunkowym w grudniu 2011r. została zwrócona (k.201).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy uznając powództwo za zasadne w świetle art. 299 ksh zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę w całości z odsetkami i kosztami procesu.

Sąd Rejonowy ocenił, że zgromadzone w sprawie dowody w pełni potwierdziły przesłanki odpowiedzialności pozwanego wynikające z art. 299 ksh, a to bezskuteczność egzekucji w stosunku do Spółki (...), a także sprawowanie przez pozwanego w okresie powstania zobowiązań wobec Spółki – funkcji prezesa zarządu.

Członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności z art. 299 ksh w trzech sytuacjach:

- jeżeli wykaże, że we właściwym czasie doszło do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub wszczęto wobec niej postępowanie układowe

(warto pamiętać, że nie jest konieczne aby stosowny wniosek złożyła spółka lub któryś członków zarządu – w szczególności pozwany),

- jeżeli wykaże, że choć nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (lub nie wszczęto postępowania układowego), to miało to miejsce nie z jego winy,

- jeżeli wykaże, że choć nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (lub nie wszczęto postępowania układowego), to wierzyciel nie poniósł z tego tytułu szkody.

Należy nadmienić, że osoby obowiązane do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki winny to uczynić w terminie 14 dni od dnia, w którym nastąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości.

Ciężar dowodu wskazanych wyżej okoliczności spoczywa na stronie pozwanej.

Z konstrukcji okoliczności zwalniających od odpowiedzialności wynika, że ratio legis art. 299 § 1 ksh jest ponoszenie odpowiedzialności za zobowiązania spółki przez tych członków zarządu, za urzędowania których zaistniały przyczyny uzasadniające zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego, a którzy nie zgłosili odpowiedniego wniosku.

Istnienie zobowiązań Spółki (...) zostało wykazane prawomocnymi orzeczeniami Sądu Rejonowego w Rzeszowie, którym została nadana klauzula wykonalności.

Wymóg, że pozwany był członkiem zarządu w okresie gdy powstało zobowiązanie również został wykazany gdyż wynika to z pełnego odpisu KRS Spółki (...) z dnia 20 sierpnia 2012r., a także z samych zeznań pozwanego.

Ustalenie przesłanki bezskuteczności egzekucji nastąpiło na podstawie postanowień komornika, który umorzył postępowanie egzekucyjne, z powodu braku majątku spółki.

Na podstawie dowodu z opinii biegłego Sąd Rejonowy ustalił, że Spółka reprezentowana przez pozwanego na koniec 2009 r. i 2010r. była wypłacalna w rozumieniu art. 11 ust. 2 prawa upadłościowego i naprawczego i posiadała tzw. „wypłacalność bilansową”.

Natomiast, zdaniem Sądu Rejonowego, doszło do zrealizowania podstawy niewypłacalności określonej w § 1 przepisu art. 11 Prawa upadłościowego i naprawczego albowiem Spółka nie wykonywała swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych czego potwierdzeniem są tytuły wykonawcze objęte niniejszym pozwem. Ustalenie czy spółka (...) wykonywała swoje zobowiązania wymagało dokonania przez biegłego analizy rozrachunków firmy z dostawcami – tak stwierdził biegły w swojej opinii i podtrzymał to twierdzenie na rozprawie w dniu 20 stycznia 2015r., precyzując, że ustalenie czy Spółka nie regulowała wymagalnych zobowiązań wymaga dokonania analizy kont rozrachunkowych dostawców, które powinny znajdować się w księgach rachunkowych firmy.

Mając powyższe twierdzenia biegłego na uwadze, pełnomocnik pozwanego zawniósł aby Sąd zwrócił się do biura rachunkowego firmy (...) o udzielenie informacji czy biuro dysponuje dokumentacją rozrachunkową firmy. Sąd Rejonowy oddalił powyższy wniosek, a w uzasadnieniu wydanego w sprawie wyroku stwierdził jedynie, że pozwany nie wnosił o powołanie dowodu z opinii innego biegłego.

Sąd Okręgowy uznał za zasadny powyższy wniosek pozwanego, który ponowił ten wniosek w apelacji i zwrócił się do biura rachunkowego, prowadzonego przez A. D. , o udzielenie informacji czy posiada ona dokumentację rozrachunkową spółki (...) za okres od listopada 2009 r. do marca 2011r. – w celu przedłożenia jej biegłemu. A. D. udzieliła informacji, że nie posiada już dokumentacji spółki (...), którą zwróciła spółce w grudniu 2011r.

W tym stanie rzeczy nie można uznać, że spółka (...) w spornym okresie gdy pozwany pełnił funkcję prezesa zarządu realizowała swoje wymagalne zobowiązania , co powodowałoby, że złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości nie było konieczne. Należy zgodzić się z Sądem Rejonowym i biegłym, że potwierdzeniem tego iż Spółka jednak nie realizowała swoich wymagalnych zobowiązań były nakazy zapłaty i wyrok – załączone do pozwu.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że pozwany nie wykazał, iż niedopełnienie obowiązku zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (...) nastąpiło bez jego winy – dlatego też odpowiada za zobowiązania wobec wierzyciela spółki na podstawie art. 299 § 1 ksh.

Sąd Okręgowy oddalił wnioski dowodowe pozwanego zgłoszone w apelacji co do przesłuchania świadków szczegółowo wymienionych w pkt II. 1), a) oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa na okoliczność badania autentyczności podpisu pozwanego na sprzeciwie od nakazu zapłaty z 5 listopada 2010r., albowiem wnioski te zostały powołane na okoliczność wykazania , że pozwany w okresie od listopada 2009 r. do marca 2011r. pełnił funkcję prezesa jedynie fikcyjnie (pozornie), a wszelkie czynności w spółce wykonywał L. M. (1). W szczególności należy stwierdzić, iż obowiązujące przepisy nie przewidują pełnienia funkcji prezesa zarządu w sposób fikcyjny. Z pełnego odpisu KRS spółki (...) wynika, że we wskazanym wyżej okresie pozwany pełnił funkcję prezesa zarządu zaś okoliczności jego powołania na tą funkcję pozostają bez znaczenia w sprawie. Podkreślenia wymaga – co wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 grudnia 2010r. III CSK 46/10 , Lex nr 970080, iż odpowiedzialności członka zarządu nie uchyla nawet umowa łącząca członków zarządu co do sposobu kierowania sprawami spółki , w szczególności ustalony umownie podział czynności ; tego rodzaju umowa ma znaczenie tylko wewnątrzorganizacyjne. Przepis art. 299 ksh chroniący interes wierzycieli, ma bowiem charakter bezwzględnie obowiązujący i nie może być pozbawiony skuteczności przez porozumienie współników. Zdaniem Sądu Najwyższego tylko taka sytuacja faktyczna, która rzeczywiście i obiektywnie uniemożliwia uczestniczenie w czynnościach zarządzania , może uzasadniać wniosek o istnieniu okoliczności przewidzianych paragrafem 2 tego artykułu, uwalniających członka zarządu od odpowiedzialności (por. Kidyba Andrzej , Komentarz aktualizowany do art. 1-300 ustawy z dnia 15 września 200r. Kodeks spółek handlowych Dz.U. 00.94.1037), Lex / el; 2012 Komentarz do art. 299 ksh.

Pozwany przyznał, że funkcję prezesa pełnił, podpisywał dokumenty Spółki i jako jej pracownik podlegał ubezpieczeniu.

Mając powyższe na uwadze apelację oddalono jako bezzasadną na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc.